

Tallinna

Polütehnik

TALLINNA POLYTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIORGANISATSIOONI, DIREKTSIOONI, ELKNU KOMITEE JA TEENISTUJATE NING ÜLIÕPILASTE AMETIÜHINGUKOMITEEDE HAALEKANDJA

Nr. 7 (23) Neljapäeval, 30. märtsil 1950. a. II aastakäik

Kõik õppetöoks!

TPI talvespartakiaad on lõppenud. Instituudi üliõpilased ja nende kõrval ka õppejõud on saavutanud spordi ja kehakultuuri alal suuri edusamme. On tõusnud ka spordi massilisus; kui sügisspartakiaadist võttis osa 732 üliõpilast ja teenistajat, siis nüüd oli see arv 1103. On hakatud viljelema ka niisuguseid spordialasid, milliseid varem eesti kõrgemates õppeasutustes kunagi ei ole harrastatud ja millede arendamisele juhtiti tähelepanu UK(b)P ja EK(b)P Keskkomiteede otsustes sporditöö laiendamise kohta. Seda võib ütelda eeskätt raskejõustiku suhtes.

Niihasti spordi massiliseks muutmise kui ka raskejõustiku suhtes olene seega eelmainitud otsused nähtavasti täitnud, kuid seda ei saa kahjuks veel märkida spordimeisterlikkuse ja naiste osavõtu ning nende kaasatõmbamise suhtes. Selles tuleb meie spordijuhtidel teha veel palju, tingimata kõrvaldades need puudused kolmandaks spartakiaadiks.

TPI, nagu ka iga teise nõukogude kõrgema õppeasutuse üliõpilaste peamine ülesanne aga on siiski vaid hästi õppida. Oma kehalise ja vaimse arengu mitmekülguses peavad selles teiste eeskujuks olema eriti meie värsked spordimeistrid. Jällegi aga peame mainima, et kõikide värske teemad suhtes see ei ole veel kahjuks nõnda. Näit. suusameistril E. Hermanil ja L. Parvel, poksimeistril J. Lehoval ja H. Ripsil ning uisutajal K. Guljanitskil on igaühel kuni kaks võlgnevust. Sellised puudused tulevad meie sportlaste hulgast kohe kõrvaldada.

Läheneb Eesti NSV kümnendale, — juubeliaastapäevale. TPI äsjamöödunud talvespartakiaad oligi juba pühendatud sellele meie sünnimaa suurele tähtpäevale. Alles mõni nädal tagasi oli TPI kollektiivil jälle kaunis juhus siduda lähenevat aastapäeva oma lubadusega; milte ta andis igale nõukogude kodanikule niivõrd tähtsa ja elulise suursündmuse puhul, nagu oli seda partei ja valitsuse otsus toidu- ja tarbeainete hindade massilise alandamise kohta. Selle lubaduse andsime jällegi vaid selles tähtsaimas, millega saame avaldada oma tänumeelt: kohustusine ENSV aastapäevaks näidata senisest veelgi paremaid õppetulemusi.

Praegu on igal üliõpilasel ja ka õppejõul õige aeg asuda töiste eelvalmistustele kevadiseks eksamissessiooniks, et väärilalt täita oma lubadus ja seejärel tähistada oma sünnimaa juubelipäeva õilsas lubaduse täitmise rahuldustundes. Seega ühtlasi olene siis täitnud ka need otsused kohustused, mida võlgneme oma suurele sotsialistlikule Isamaale ja meie armastatud juhile ja õpetajale seltsimees Stalinile, kes meid on manitsenud valitama teaduse kindluse. Uhekski hetkeks, ei päeval ega öösel, ärgem unustagem igaüks, et heaks nõukogude inseneriks saab ainult siis, kui õppida, õppida ja veel kord õppida.

Läheneb TPI teaduslik sessioon

TPI käesoleva aasta teaduslik sessioon erineb mitmeti meil seni peetud sessioonidest. Kõigepealt on meil sel aastal tegemist juubelisessiooniga: 1950. a. on teatavasti Eesti NSV juubelivõõr. Ühtlasi on 10 aastat möödunud endise Tallinna Tehnikakooli organiseerimisest nõukogude kõrgemaks õppeasutuseks. Need ajaloolised sündmused lelavad käsitamist sessiooni plenaaristungitel, kus on kavas ettekanne „10 aastat Nõukogude Eestist“ (marksismi-leninismi kat. juhi sm. A. Päss), „10 aastat Tallinna Polütehnilist Instituuti“ (direktor sm. R. Mahl) jt.

Teiseks oluliseks erinevuseks on see, et käesolev teaduslik sessioon kannab teravalt allakriipsutatud temaatilise konverentsi ilmet. Sessiooni töö ei sea oma sihiks anda ülevaadet kogu TPI 1949. a. teaduslikust unrimistööst, vaid käsitleb detailides kahte suuremat teaduslikku ja rahvamajanduslikku probleemi Eesti NSV-s.

Nendeks probleemideks on meie suurima maavara — põlevkivi keemilise koosseisu ja tema ütesaaduste kompleksse kasuta-

mise probleem ühelt poolt, ja meie äsja sotsialistlikule teele siirdunud põllumajandusega seoses olevad ehitusprobleemid teiselt poolt. Vastavalt sellele teemaatilisele kulgeb teadusliku sessiooni töö — kahes sektiioonis. Kuna sektiioonide teemad on küllalt kitsad ja täpselt määratletud, siis on oodata sessioonil asjalikku loovat tööd. Küsimuste igakülgselt ja põhjalikult lahendamiseks on kutsutud sessiooni tööst aktiivselt osa võtma mitmed nimekad teadlased ja praktikud nii Eesti NSV-st kui ka vennasvabariikidest. Sessioonitööst osavõtuks on oma nõusoleku juba andnud mitmed õpetajad Eesti NSV Teaduste Akadeemiast, Põlevkivi ja Keemia-õli kombinatist jne. Leningradist on oodata Leningradi Lensoveti nimelise keemilise tehnoloogia instituudi teaduslikke töötajaid prof. Dobrianskit ja dots. Rembassevskit. Kutsu on saadetud ka Vene FNSV Ministri Nõukogu juures olevale kohoise ehituse peavalitsusele, kust on loota esindaja saabumist.

Tehn. tead. kand.
H. LEPIKSON

TEADUSLIKULT KONVERENTSILT LENINGRADIS

Sidemed Leningradi Insener-Ehitus-Instituudi ja TPI vahel on muutunud viimastel aastatel üha tihedamaks. Möödunud laupäeval saabusid tagasi TPI arhitektuuriosakonna üliõpilased Jõesaar, Liin ja Kalmet, kes koos õppejõu sm. Tihasega viibisid LIEI üliõpilaste teaduslikul sessioonil.

Veendusime, et Leningrad: üliõpilaste iseseisev teaduslik töö seisab avaramal ja sügavamal alusel kui TPI-s. Kõikide sektiioonide istungeist oli osavõtt arvukas ja intensiivne. Arhitektuurisektiiooni istungil viibis igakordselt üle 120 üliõpilase. Ettekannetele järgnesid alati rohked küsimused, vaidlused ja täiendavad sõnavõtted, mis andsid sessioonile hoopis sisukama ja sügavama ilme, kui seda on siinset üliõpilaste konverentsid. Samuti oli meile üllatav, et istungeist võtsid osa kõik vastava sektiiooni erialal tegutses professorid ja õppejõud, kes täiendasid ettekandeid ja korrigeerisid üliõpilaste sõnavõtte.

Viibides direktiooni vastutulekul arhitektuuriala põhiainate loenguil ja praktiliste tööde juures, veendusime, et töö arhitektuuri erialal toimub tunduvalt kõrgemal ideoloogilisel tasemel, avaramal materiaalsel baasil ja sisuliselt tähtsamates tegevuses.

Oleme leningradlastele võlgu väga südamliku vastuvõtu ja loodame saadud rikkalikke kogemusi rakendada meie senise töö tõhustamiseks.

U. JÕESAAR, H. LIIN,
O. KALMET

Õppekõsimused rühmade töö tulipunkti!

Meie esimeste kursuste õppetühmad ei moodusta selliseid ühtseid kõrgemate õppetulemuste poole rühkiivaid kollektiive, nagu näeme seda vanemate kursuste juures. Kuigi igas rühmas on mitmeid väga edukaid üliõpilasi, esineb nende kõrval samapalju või enamgi mahajäänuid, kes veel praegugi, semestri keskel, omavad möödunud eksamissessioonist akadeemilist võlgnevust.

Tekib loomulikult küsimus: millest on selline olukord tingitud ja kuidas saaksime seda kõrvaldada.

Põhjused seisavad kõigepealt selles, et vaatamata pooleaastasele ühisele tööle ei tunne rühma üliõpilased veel üksteist. Puntuatakse kokku ainult õppetöö ajal instituudis, pärast seda „nokitseb“ aga igaüks omaette. Mahajäänud on jäetud omapead, need kardavad seletuste saamiseks küsimustega rühmaaslaste poole pöörduda, ja kui teised ise abi ei paku, jäävad mõnigi kord küsimust lahendamise seletuse saamata.

Põhjus seisab aga ka selles, et meie rühmades peaaegu ei kasutata teravat, printsiipiaalset kriitikat ja enesekriitikat, kriitikat, mis, kasvaks välja rühmast enesest, vaid püütakse läbi ajada sõbrameheliku mõistaandmisega, minnakse puuduste kinnikattumise, objektivsete põhjuste taha pugemise teele (K-42, E-23). See osutab rühmaorganisaatorite nõrgale tööle ja on tingitud sellest, et nad sageli ise ei kuulu õppetöö eesrindlaste hulka ja kardavad seetõttu kriitika teele minna. Nii näit. kuulusid keemiaosakonna I. kursuse organisaatorid ise akad. võlgnike hulka.

See näitab rühmade töö nõrka juhtimist ja kontrolli teaduskondade a/u büroode poolt. Keemia-mäeteaduskonna bürood huvitavad vähe õppetöö küsimused, sest mille muuga on seletatav asjaolu, et büroo pole seniajani kuulunud organisaatorite aruandeid õppetöö küsimusis ja selle olulise küsimusega tegutseb ainult ÖTT komisjon. Mehaanikateaduskonna büroo lagunes juba enne eksamissessiooni, mistõttu käesoleva semestri esimese tootmisnõupidamise läbiviimist juhtis teaduskonnas halvasti. Parem pole rühmaorganisaatorite töö juhtimine ka ehitusteaduskonnas.

Ja kuigi need puudused olid üliõpilaste komiteele teada, ei ole see astunud otsustavat sammu võlgade likvideerimiseks. Vaatamata sellele, et iga komitee liige oma liinis tööd juhib, ei ole see moodustanud sellist kompaktsset tervikut, sellist rusikat, mis ühte punkti koondunult suudaks kõik puudused teelt minema pühkida.

Oleme kaotanud juba liig palju kallist aega, et esinevate puuduste likvideerimisel veel päevagi viivitada. Need vead peavad olema ja on kõrvaldatavad, vaja on ainult täie energiaga selle juurde asuda. Ilma selleta pole kevadise eksamissessiooni edukas kordaminek mõeldav.

J. KUUSIK (0-81)

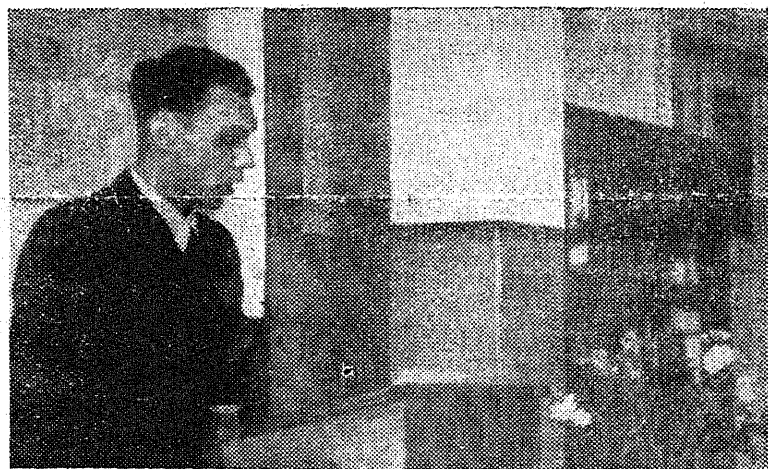
UUSI TPI LÕPETAJAID

Taas on jõudnud rida üliõpilasi vastutus rikkaima osa juurde oma õpinguis. Tänavu kaitses oma diplomitööd kokku 72 diplomanti. Seekordsed diplomandid tähistavad õieti uue etapi algust TPI ajaloos, sest nad moodustavad esimese lennu, mis on oma õpingud saanud läbi viia täiesti nõukogude korra tingimustes. Paremused, mis annab nõukogude kord õppivale noorsoole, avalduvad meil iga aastaga üha enam. Järjest paremaks muutub õppetöö ja lõputööde kvaliteet, järjest enam lõpetajaid suundub tegelikku ellu rakendama oma teadmisi ja võimeid kommunismi ülesehitamisel.

Ehitusteaduskonnas on I-s kvartalis 25 lõpetajat, s. o. rohkem kui kunagi varem. Diplomtööde teemad on võetud tegelikust elust ja mitmed tööd lelavad rakenduse meie ülesehitustöös. Lõputööde teemade aktuaalsus ja elulähedus kindlasti aitavad diplomantidel astuda õpinguult lähemale tegelikkusele.

Esimestel päevadel kaitsnud tööst äratasid kuulajaskonna suuremat huvi H. Aruvee („Teatrihoone projekt Pärnu“), V. Laidoneri („Lahendada autoteede ja raudteeliinide ristlemisprobleem Tallinna linna piirkonnas“), P. Ney aktuaalne töö ehitus-abikaitiste kompleksse korraldamise kohta, T. Kirikali („Tartu Ülikooli raamatukogu hoone projekt“) ja M. Pordi („Täitevkomitee hoone projekt Tallinnas“).

Mehaanikateaduskonnas käis riikliku kvalifikatsioon

Stalini stipendiaat üliõpilane G. Oserov oma diplomitöö kaitsmisel

nikomisjoni ees oma diplomtööd kaitsmas 20 diplomanti. Silmapaistvamaiks töödeks osutusid G. Pobuli ja V. Kargi projektid, mis käsitlesid tänapäeva elektrilajamade ja kõrgepingeliinide väljaehitamise küsimusi kodumaises rakenduses ning E. Kompuse „Elektrifitseerimise projekt Tootsi freesväljade jaoks koristustööde ja transporditööde osas“. Eriti aktuaalne on neist viimane, kuna see puudutab edasise arengu probleeme Tootsi turbatööstuses, mille juhtivale töötajale määrati äsja Stalini preemia.

Keemiateaduskonnas kaitses oma diplomprojekte esimese lend kütusteaala insener-keemikuid. Eksamitules olid diplomandid G. Oserov, Evgeni Petuhov, E. Arumeel, U. Saar ja J. Reinsalu.

Äsja lõpetanud inseneridega rikastub meie inseneripere mitte ainult kütuste keemia spetsialistidega, vaid ka tüsedate nõukogulike töötajatega, kes on näidanud oma võimeid eduka õppetöö kõrval ka ühiskondlik-politilisel alal.

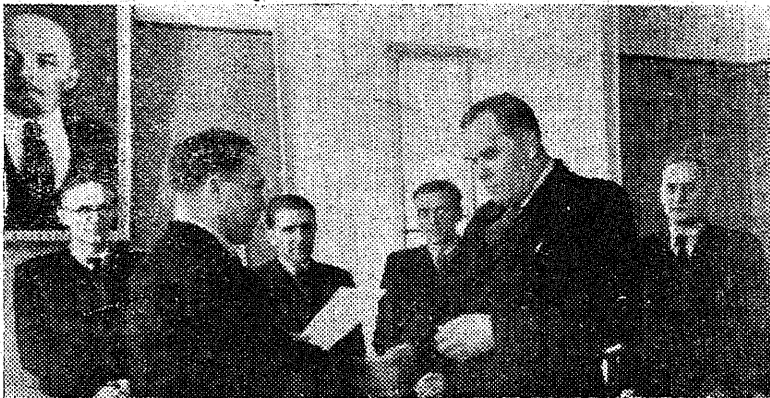
Nii on sm. Oserov TPI-s kandnud vastutavaid ametikohti üliõpilaste a/u komitee esimehena ja ELKNU algorganisatsiooni sekretärina. Oma põhjalikult läbitöötatud diplomprojekti: „Ütsetsehh pöörlevate retortidega“ tõendas sm. Oserov oma täielikku kiipsust edasiseks insenerialaseks kui ka teaduslikuks tööks. Väga hästi oli läbi töötanud oma keeruka projekti-ülesande ka sm. Evgeni Petuhov, leides rea uudseid lahendusvõimalusi põlevkiviütumise tunnelahju täiustamiseks.

Diplomtööde kaitsmine tõmbas kohale igal päeval arvukalt kuulajaid, eriti aga vanemate kursuste üliõpilasi.

Lõputööde kuulamine pakub rohkesti kogemust kõigile üliõpilastele, s. o. tulevastele diplomantidele. Seepärast tuleb rõhutada, et ka nooremate kursuste üliõpilased võtaksid järgmistest diplomtööde kaitsmisest suurearvuliselt osa, sest see annab praktilise sisu nii mõnelegi loengus teoreetiliselt käsiteldud küsimusele.

L. VANASELJA (E-81)

U. LAUPA (E-81) A. AARNA

21. märtsil Rakvere lõuna-valimisringkonnas esimees A. Sarap andis TPI direktorile sm. R. Mahlale üle tõendi tema valimisest NSV Liidu Ülemnõukokku

Meie ühiselamuis pole kõik korras

16. märtsil kuulas ELKNU TPI komitee ära komitee liikme sm. Malmi ja TPI ühiselamute nõukogu esimehe sm. Kõnnu- saare aruanded olukorra kohta ühiselamuis.

Vähene osavõtt korraldatavatest loengutest ja poliitinformatsioonidest, peaaegselt huvitumise ainult tantsu vastu õhtutel, alaväärtusliku kirjanduse lugemine, kaardimäng, vastutustundetu suhtumine ühiskondlikku omandisse ja puhtuse ning korra säilitamise räägivad sellest, et ühiselamute nõukogu oma komisjonidega pole veel kaugeltki teinud kõik selleks, et tõsta ühiselamute üliõpilaste ideelise poliitilist taset, laiendada nende kultuurilist silmaringi.

Veel vähem on selles kaasa aidanud ühiselamute komissioonid. Gruppide Peremees, Rannu ja Muri on ise küll üht-teist üritust abistanud, kuid komissioonid tervikuna on kõigest eemal. Isegi distsipliinküsimusi ei ole gruppides arutatud, ehkki arutada neid oleks

rohkem. Need ühiselamute nõukogu liikmed, kes töötavad kaasa igas ürituses, aga ei moodusta veel üliõpilaste enamikku. Nõukogu ei ole suutnud äratada oma töö vastu huvi ühiselamuis.

Selliseid põhilisi puudusi loetleti sõnavõttes veel palju.

ELKNU TPI komitee avaldas otsuse, milles juhatakse ühiselamute nõukogu tähelepanu vajadusele viia kogu ühiskondlik töö laiemale alusele, panna rohkem rõhku loengute ja vestluste sisulisele ja organisatsioonilisele ettevalmistamisele, kriitika tugevdamisele ja selle tulemuste valgustamisele seinalahtedes, kasvatusliku momendi rõhutaminele sotsialistlikes võistlustes jne. Ühiselamute komissioonid on kohustatud printsiipselt võitlema esinevate väärtuste vastu ning enam tegelema õppe- ja kultuurmassilise töö küsimustega. Samuti juhatakse direktiooni tähelepanu ühiselamute ebanüürkade halvale varustamisele mööbliga ja raamatukogude puudulikkusele sisule.

O. TARM

Mäeosakonna diplomtööde kaitsmiselt

25. märtsil kaitsesid kolm noort TPI mäeinseneri oma diplomtöid. Tööde hindamisel täiesti avalikult ilmsed kaheksad väärtused. Ülekaalus olid, -- nagu on senini ikka olnud, -- vananenud kõvapealised. Kõvapealiste väärtuste juureks on nende umbusk põlevkivikaevanduste täieliku mehaniseerimise vajaduse ja otstarbekuse. Kummardatakse vanade, iganevate kaevandamisviiside ees. See ei ole seda enam lubatav, et praeguste kaevandamisviisi põhimõtteid jooned on sisse toodud saksa ja inglise koloniaalvõimade poolt, kes põhjendasid selle otstarbekust vene ja eesti rahva maksimaalseks eksploatatsiooniks, orienteerudes odavale tööjõule. Täoliselt tuleb seejuures ehamugavates tingimustes aherkivimise ükikeste haaval ennastalandavates tingimustes välja noppida.

Seepärast näib imelikuna, miks üks projektide retsensentidest, sm. Freiberg ei avastanud üliõp. Vahamäe projektis seda tuuma, millest võib välja kasvada kommunismiaegne tööviis, ja esines

etteheidetega, miks üliõpilastele ei tuubita instituudis neid konditsioonilisi tingimusi, mis on juurutatud saksa okupantide poolt. Samas aga ei olnud sm. Freiberg huvitatud neist konditsioonidest, mida võib kindlustada komplekselt mehaniseerimise viis. Märgime ära, et tüüslük mehaniseerimine koos väärastamisega kahtlemata kindlustab vabrikutele palju kõrge- ma väärtusega põlevkivi andmist.

Tahaks soovitada sm. Freibergile kiiremas korras oma vaateid fašismiaegse tehnika ülistamise suhtes muuta.

Teiseks vananenud vaadete kaitsjaks osutus dots. Vuhti. Tema vastuväited osutusid aga niivõrd naiivseks, et riiklik kvalifikatsioonikomisjon otsustas tema kirjalikke arvamusi kaitsmise ajal koosviibijale mitte teatada. Küsitav on, keda komisjon sellega kaitses, kas dots. Vuhti või diplomante. Asjast huvitatud aga võivad sm. Vuhti arvamustega siiski tutvuda, kuna need on diplomprojektide lõppu sisse köidetud.

G. LAIK

Enam vastastikust õppeabi rühmas E-23!

Vaadeldes eelmise õppesemestri tulemusi, võib julgesti öelda, et õppeedukus rühmas E-23 on madal.

Semestri algul toimunud tootmisõpeldamisel töötasid võlgnikud, et need rühma häbiplikid võlgide näol kaovad hiljemalt märtsikuu jooksul, kuid siiani ei ole veel ükski võlgnevus kadunud. Loengutest osavõtmise kontroll-leht näitab, et üle 50 % puudujate arvust langeb võlgnike arvele. Näit. sm. Boltovski, kel on võlgnevus kõrgemas mate- maatikas, ei ole viimase kolme (1) nädala jooksul loengutest osa

võtnud. Hiljuti toimunud ühiskondlikul ülevaatusel kontrolliti üliõpilaste poolt koostatavaid konsepte. Neid kritiseeris, mida ülevaatusel esitas võlgnik sm. Eigi, vaevalt keegi julgeb konseptiks nimetada. Millest sm. Eigi kavatseb õppida?

Need kaks näidet tõendavad, et rühmas tööstiil lonkab. Selle parandamiseks peab rühmakolmik kiiresti organiseerima tootmisõpeldamise, kus võlgnikud ja ka teised enesega rahulolevad üliõpilased aratakse talve- unest.

O. U.

ISETEGEVUS LONKAB

Kunstiline isetegevus ja omalooming on tähtsaks osaks kommunismilise kasvatuses. Nõukoguliku laulu, tantsu ja lavakunsti arendamine on seepärast üliõpilashulkades üks tähtsamaid kasvatusvahendeid. Lähemal ajal toimub TPI-s IV isetegevuse ja omaloomingu olümpiaad, mis kujuneb meie vastava-alase tegevuse ülevaatuks. Vaadeldes aga ettevalmistustööd olümpiaadiks, näeme üsna kurba pilti ja seda just eriti tehniliste teaduskondade osas. Olümpiaadist osavõtuks on seni registreerunud umbes 70 üliõpilast, nendest 40 majandusteaduskonnast. Siiani pole välja töötatud üldjuhendit olümpiaadi läbiviimise kohta, kuigi eelvoorud pidid algama 1. aprillil.

Kõige elavamini on toimunud ettevalmistused majandusteaduskonnas, kus teaduskonna a/u büroo ja komissiooni büroo on tõsiselt tegelema selle küsimusega, kuigi üliõpilaste a/u komitee pole sugugi juhtunud ega aidanud neid selles töös. Majandustea-

duskonnas on registreerunud instrumentaal- ja vokaalalal 10 üliõpilast, samuti esinevad rahvakunsti- ja näiteringid ning mees- ja naisvõimlejad rühmad vabaharjutusega ja riistvõimlemises.

Näitekunstiring esineb deklamaatsioonidega ja üliõpilase A. Uustulandi näidendiga „Õnneotsijad“. Ka omaloominguga luule, proosa ja muusika alal ning fotode ja käsitöödega võetakse olümpiaadist osa.

Tehnilistes teaduskondades peab kõigepealt märkima vanemate kursuste väga passiivset osavõttu ettevalmistustööd: IV ja V kursuse. selt on seni registreerunud vaid paar osavõtjat. Aga ometi on olemas neil kursustel terve rida häid isetegevuslasi, nagu U. Treufeldt ja V. Jõesaar mehaanika- teaduskonnast. Selles teaduskonnas on registreerunud osavõtuks peamiselt I ja II kursuse üliõpilased (Geller, Grigorjev, Pedusaar, Sapožnin jt.). Ehitusteaduskonna juurde loodi hiljuti rahvatantsuring, kus tegelevad peamiselt arhitektuuriosakonna

SPORT

MOOTORISPORT TPI-S

TPI Spordiklubi motosektsiooni liikmed on üsna energiliselt kaasa aidanud mootorispori, selle huvitava, osavust, julgust ja riigikaitsealset tähtsust omava spordiala tõhusamaks arenguks. Võeti osa kõikidest kohalikest mootorispori üritustest võistlejana, kohtunikena, ajamõõtjana jne. Üle-instituudilise üritusena korraldas motosektsioon sügisel traditsioonilise tähesõidu TPI — TRÜ ja mitu huvitavat väljasõitu-õppematka. Mõninga eduga on tegutsenud sisepõlemismootori katsetuse ettevalmistamisel. Suurte ainelist ja materjali-raskestega võideldes viidi läbi mitu auto- ja mootorrattajuhtide kursust.

Motosektsiooni käesoleva aasta tegevust kannab juhtnõu: populariseerida mootorisporti ja viia see laiaresse massidesse.

Uus sektsiooni juhatus on asunud energiliselt selle juhtnõu ellurakendamisele. Senini on edukamat tegevust näidanud väljasõppebüroo sm. Keremi juhatusel. Suurt huvi üliõpilasperes mootorispori ja väljasõppebüroo tegevuse vastu tõendas sooviavalduste arv (140) osavõtmiseks hiljuti alanud 3. ja 5. liigi autojuhtide ettevalmistamise kursusest. Kuna sektsiooni autopark on üsna vana ja vajab remonti, rahuldati vaid umbes 60 sooviavaldust. Lähemal ajal alustab tegevust mootorrattajuhtide ettevalmistamise kursus, millega motosektsioon loodab rahuldada ülejäänud motohuviliste soove.

Lähemas tegevuskavas seisab mootorispori büroo esimehe Ellandi ees vastutusrikas ülesanne — ette valmistada TPI meeskond 1. mail toimuvaks TPI-TRÜ vaheliseks orienteerumis-täpsussõiduks Tartust Tallinna. Motosektsiooni kultuurhariduslik büroo korraldab järgneval kuul piduõhtu ja kevadel organiseerib ühise väljasõidu-ekskursiooni mõnesse Tallinna-lähedasse tehasse.

Suurimaks puuduseks motosektsiooni senises tegevuses on asjaolu, et pole suudetud kaasa tõmmata TPI õppejõude. Sektsiooni juhatus loodab sellest peatselt ühe saada ja ühise TPI perena arendada ja populariseerida mootorisporti.

E. AVARSOO

Motosektsiooni esimees

ARSTI LUBAMATU TEGEVUSETUS

TPI talispartakiaadi maadlusvõistluste teisel päeval juhtus raskekaalus maadleva üliõp. I. Rae'ga käsi varre väänak. Vigastuse ulatust ei saadud aga kohe kindlaks teha, sest kehalise kasvatus ja spordikateedri spordiarst Šilkina, keda oli kohustatud ilmuma kohale võistluste alguseks, jäi üldse tulemata. Seetõttu suudeti sm. Rae toimetada Keskhaiglasse vaid esmaabi andmata.

Kommentaariid on siin lügsed.

A. TAMM

üliõpilased. Siin on aktiivselt ringi tõst osa võtnud üliõpilased U. Tiirmaa, M. Nano, V. Saar, I. Ingelmann ja I. Kilps.

Rahvatantsuring tahab esineda karaktantantsudega, mida TPI-s on vähe harrastatud.

Tehnikateaduskondi iseloomustab veel üks ühine joon, a/u kultuurkomisjonide mitterahuldav töö olümpiaadi ettevalmistustööde organiseerimisel ja olümpiaadist osavõtu propageerimisel. Pole suudetud läbi viia a/u rühmaorganisatorite kaudu selgitustööd üliõpilaste seas ja sellest ongi tingitud praegune väga väikene osavõtt. Teaduskonna a/u büroo pole oma koostöökuul arutanud olümpiaadiks ettevalmistamise küsimusi ega pole astunud mingeid samme praeguse olukorra parandamiseks. Töö IV isetegevuse ja omaloomingu olümpiaadi ettevalmistustesse osas peab aga kindlasti paranema ja seda juba kõige lähemal ajal.

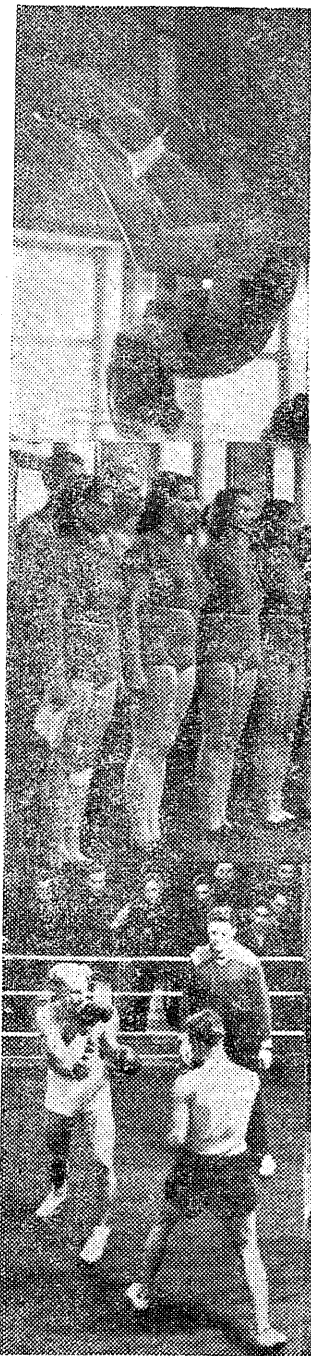
L. KULBAS (majandusteaduskond)

II k. U. BLUMENFELDT

(A-41) E. KASK (O-41),

B. SANK (MS-102)

TALISPARTAKIAAD LÕPPES

MOMENTE SPARTAKIAADILT
Üsaskul TPI parim naisvõimleja, III k. keemik Linda Rull rõngastel; keskel võimleja rivi. Üsaskul all poolraskekaallased I. Lehova ja H. Arro poksis; paremal üks ügedamaid momente sulgkaallaste vahel maadlusmatil, mida jälgib matikohtunik, NSU Liidu meistersportlane E. Puusepp

Laupäeval, 25. märtsil toimunud võitjate pidulik austamine karikate, viimaste ja diplomite kättemise näol pani väärika lõpp-punkti liigi kaks kuud kestnud TPI 1950. a. talispartakiaadile. Lõppenud talispartakiaad tõendas veelkord, et partei otsust kehakultuuri- ja sporditöö parandamise kohta on TPI-s täie tõsidusega ellu viidud, et spordiga tegelevad mitte ainult üksikud tippsportlased, vaid kehakultuuriline liikumine on haaranud laia üliõpilashulki. Võistlustel startis ühes suusakrossis osavõtjatega üle tuhande võistleja, kellest üks viiendik oli naissoost. Karika kõige massilisema osavõtu eest sai keemia-mäeteaduskond, kes 2 võistlejaga edestas ehitusteaduskonna. Spartakiaadist osavõtt vanemate kursuste osas aga oli suhteliselt palju väiksem.

Meeste aladel kees kogu spartakiaadi vältel võitlus üldvõitja nimetuse ja karika pärast. Enne viimast ala oli nii ehitus- kui ka mehaanikateaduskonnas 59 punkti. Alles ujumisvõistlustel tõid üldvõidu mehaanikateaduskonnale. Ehitusteaduskond oli juhtunud pidevalt kuni eelviimase alani. „Toompearahvas“ jäi keemia-mäeteaduskonna järel koguni neljandaks. Naiste aladel võitis ülekaalukalt keemia-mäeteaduskond. Võistlusti jälgis arvukas pealtvaatajaskond, kes nalle hingega elas kaasa.

Lauatennises võistles 70 üliõpilast, kusjuures meeste aladel võitis ülekaalukalt majandusteaduskond, naiste aladel veelgi ülekaalukamalt ehitusteaduskond. Naisüksikmängudes saavutasid kolmikvõidu arhitektid E. Gross, Evi Kull ja J. Sandpank, kuna meeste aladel kolmele võitjale kohale tulid B. Sank (meh.), J. Kütis (maj.) ja K. Peebo (maj.). Paaris- mängudes võitsid vastavalt E. Gross — E. Kull ja B. Sank — G. Abramson ning segapaarimängus E. Kull — J. Kütis.

Poksis võistlesid TPI nakkindamehed esmakordselt, kellest mitmedki näitasid rahuldavat löögitehnikat ja liikumist. Üksikute kaalude võitjaks tulid (alates kergeimast kaalust): H. Ristmäe (teen-õppej.), H. Kanger (meh.), S. Kuznetsov (ehit.), A. Lääne (ettev.), U. Martinson (ehit.), V. Ermel (ehit.), I. Lehova (meh.) ja H. Rips (meh.). Teaduskondadest võitis na- pilt ehitusteaduskond.

Võimlemise toimusid võistlused peamiselt algajate vahel, kuna jär- guvõimlejad on üliõpilaste hulgas võrdlemisi vähe. Võistlejate paremusjär- jestuseks kujunes: III järk naistele: 1. R. Rull (k-m.), 2. J. Sandpank (ehit.), 3. V. Silina (k-m.); III järk meestele: 1. U. Mere (maj.), 2. V. Kuskini (meh.); algajad naisted: 1. V. Soosaar (maj.), 2. L. Oolme (k-m.); algajad mehed: 1. H. Kabel (meh.), 2. E. Pukk (ehit.).

Ka maadluses, nagu poksis, mis mõlemad on üsna noored spordi- alad TPI-s, suudeti juba lühikese aja jooksul luua tugev alus, milles on tee- neld treenerid J. Soosaar ja E. Jakobsonil. Maadluses suutsid mehaanikud hea organiseerimistöö tulemusena võita ehitusteaduskonda, kes seetõttu kaot- tas juhtpositsiooni spartakiaadil. Esikohad saavutasid: kõrgekaal — E. Lahi (meh.), suigkaal — E. Jakobson (ehit.), kergekaal — E. Rikk (ettev.), keskkaal — A. Sivi (õppej.), poolraskekaal — H. Vestli (meh.), raskekaal — L. Mark (maj.).

Viimase alal — ujumises — esines 90 võistlejat, nende hulgas 20 naist. Kuigi tuntud ujutaja A. Noraki ja Väliataga kõrval mitmed võist- lesid sel spordialal esmakordselt ja distantsi läbiumisel kaitsid märjaks nii mõnegi pealtvaataja, ei raugenud hetkekski võistluspinge.

Üksikulemused kujunesid järgmisteks:
Naisted: 50 m vabalt — 1. H. Alber (k-m.); 100 m vabalt ja 50 m rinnuli — 1. A. Kruuse (ehit.); 100 m rinnuli — 1. A. Viirmaa (maj.); 50 ja 100 m selili — 1. Juhandi (k-m.), kes ületas neil distantsidel terve rea meesvõistlejaid, 50 ja 100 m küljeli — 1. H. Vedro (Konserv.).

Mehed: 50 m vabalt, 50 ja 100 m selili — 1. A. Norak (maj); 100 m vabalt — 1. Roosipuu (ettev.); 50 m rinnuli — 1. Kõnnapuu (meh.); 100 m rinnuli — 1. Kandrak (k-m.); 50 m küljeli — 1. S. Ellandi (meh.); 100 m küljeli — 1. J. Väliataga (ettev.).

Võistluste juhtimine spartakiaadil läks ladusalt, mille eest tuleb kiitav sõna ütelda kehalise kasvatus kateedri õppejõududele. Organiseerimisko- misioni töös aga esines puudusi, sest üldvõitja küsimus leidis lahenduse alles spartakiaadi keskel ja samuti tehti põhimõttelisi viia üksikute spordi- alade võitjate arvestamisel (suusatamine, ujumine). Leidku üliõpilaskonnas populaarseks kasvanud kehakultuur ja sport TPI-s ka edaspidi üha enam harrastamist ja osavõtjaid, et oleksime ka füüsiliselt täiesti valmis töös ja kaitseks.

MALE JA KABE

Üheaegselt talispartakiaadiga lõppe- sid ka TPI 1950. a. male- ja kabe- võistlused, millest võitis osa kokku 23 üliõpilast. Mõlemal turniiril are- nes tasavärsne võistlus esikoha pä- rast ja maleturniiril jagasidki E. Pa- riis ja G. Kobiit võrdselt 10,5 punk- tiga esikoha. Bergeri süsteemi järgi päris tšempionitiitli E. Pariis. Kabetšempioniks tuli 8 osavõtja hulgas V. Aruoja 6 punktiga.

Vastutav toimetaja A. SIVADI